

Kristuse Arm

Nr 4 – 2/2009

Teie olete armu läbi päästetud usu kaudu, ja see ei ole teist enestest, vaid see on and Jumalalt – mitte tegudest, et ükski ei saaks kiidelda. Ef 2:8, 9

On kummaline, et kristlaskonna keskel esineb evangeeliumi kohta nii palju ebakindlust ja uskmatus. Jumal tõesti ei tahtnud oma sõna meile andes, et me selles kahtleksime, vaid et me sellesse usuksime. Usk, mille Jumal oma sõna kaudu annab, ei saa olla kõikuv, vaid seda iseloomustab veendumus. See tunnus eraldab ka tõelist ja kujutletavat luterlust. Martin Luther püüdis kuulutusel alati anda oma kuulajatele kindlat usku evangeeliumisse. Apostel Paulus annab usule head eeskujus, kirjutades: **Ma olen veendunud, et ei surm ega elu, ei inglid ega peainglid, ei praegused ega tulevased, ei väed, ei kõrgus, ei sügavus ega mis tahes muu loodu suuda meid lahutada Jumala armastusest, mis on Kristuses Jeesuses, meie Issandas.**

Rm 8:38,39.

Käru kiriku altar.

Foto: Bengt Strengell

ebakindlusega lootma Kristusesse, sest ta on teinud meie eest kõik vajaliku ja hoiab meid oma Vaimu ja sõna abil ka edaspidi. Kristusele lootes on meil rahulik meel ja turvatunne tuleviku suhtes.

Hoopis teisiti on lood, kui otsime lootust millestki muust kui Kristusest. Siis me ei leia enam midagi kindlat, millesse uskuda. See on probleem isegi suure enamiku kristlaskonna seas. Ekslikult arvatakse päästeks vaja minevat liisaks Kristusele ka meie endi puudulikkust usku, vagadust, head tahtmist jne. Sellisel juhul jääb meie pääsemine sõltuma meie endi pingutustest ja nii pole enam midagi kindlat, millele loota. On suur eksitus segada Kristuse tööse midagi meie omast, sest Jumal ei kiida heaks midagi peale tema enda jumalike tegude meie heaks.

Olukorda halvendavad veelgi variserlikud kuulutajad, kes ei taha

MA OLEN VEENDUNUD...

Nende sõnadega ütleb Paulus ära kõik pääste ja õndsuse kohta käiva. Paulus teab, et keda Jumal armastab, sellega on kõik korras. Nõnda peame ka meie kindlas usus lootma Kristuse armastusele ja nii end temas õndsaks kiitma. Me saame julgelt öelda nii endale kui

ka muile: 'Kristus on teinud mind oma ohvri läbi õigeks ja pühaks ning ristimises sünnitanud mind Jumala lapseseks ja taevariigi pärijaks. Ta igavene armastus on mulle tagatis, et ma ei saa hukka, vaid saan igavesti õndsaks'. Peame nõnda, ilma kahtluse ja

puhast evangeeliumi aktsepteerida ega pea end nii patusteks, et vajavad Jumala puhast armu. Nad püüavad oma ebakindlust hoopis õigeks usuks pidada ja arvavad, et taoline ebakindlus on suure alandlikkuse märk. Nad ei luba ka kellelgi teisel evangeeliumisse us-

kuda. Juhul, kui keegi julgeb väita, et tõde on hoopis teistsugune, vastavad nad, et ühel inimesel ei või olla rohkem õigus kui teisel, sest kõik sõltub Piibli tõlgitsemisest ja arusaamisest, milles võib iga inimene eksida. Nii vabandavad nad oma ebausku tõlgendamisprobleemidega.

On küll tõsi, et inimesed eksivad Jumala sõnast ära. Ilma Jumala Vaimu juhatuseta eksib igaüks. Viga pole pühakirja sõnades, mis on täiesti selged. Pühakirja lihtsalt selgitakse ebaselgelt, kuna ei taheta seda tingimusteta uskuda. Nimelt – kui me evangeeliumit sõna-sõnalt usume, siis põrmustab see meie endi kiitlemise ja me osutume hoopis patusteks, sest Kristus suri just patuste eest. Sellist tõde on variserlikel kuulujatel võimatu omaks võtta ja seepärast kardavad nad puhast evangeeliumi.

Kristuse ja meie töö omavaheline segunemine päästest õpetades on kristlaskonna hulgas levinud pea täiesti ja kõikjal, nii et puhast evangeeliumit kuuleb eriti harva. Tavaliselt räägitakse kuulutuses küll Jumala tegudest, aga ühtlasi ülendatakse pääste võtmeteguri- teks veel inimese isiklik usk, hea tahtmine, enda loovutamine Jumalale jne. Kuulutuse rõhuasetus on viidud Jumala tegudelt inimese tegudele ja nii jääb kuulajaid närima kahtlus ja ebakindlus nende isikliku pääsemise kohta. Sest igaüks, kes iseennast tunneb ja oma võimalusi õigesti hindab, see teab, et pääste puhul ei saa loota iseendale, vaid ainult Kristusele.

Piibel tunnistab meie - inimeste kohta kahte kindlat asja. Esiteks: me oleme iseenestes patused ja seepärast ka võimetud iseennast päästma. Teiseks: Kristuses oleme ühtlasi juba päästetud, õiged ja pühad ning Kristus

Viimsi kirik

Foto: Bengt Strengell

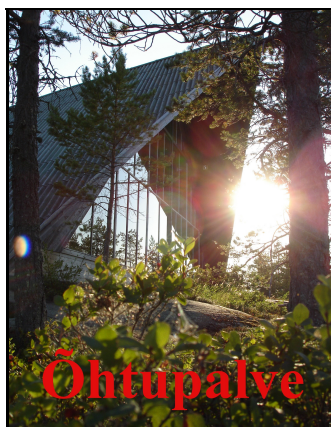
hoolitseb meie eest oma jumaliku armastusega. Need on kaks põhitõde, mis meil tuleb omaks võtta, uskuda ja kuulutada tingimusteta ja omavahel segamata. Siiski – üks neist kahest on suurem, nimelt Kristuse töö, sest see kehtib igavesti. Kristuse töö on meie patud täiesti ära neelanud, nii et patte pole Jumala silmas enam üldse olemas. Sel- lepärast ei tohi me seda evangeeliumit põlastada, vaid igaüks peab pidama seda julgelt iseenda kohta käivaks, tunnistades ning kiites end õndsaks Kristuses.

Ebakindlus nende kahe asja suhtes on kuradist. Sellise ebakindluse puhul pole juttugi alandlikkusest, vaid see

näitab eksitust ja ebausku, mis viib hukatusse. Me peame oma maises elus saama kindlalt teada, mida tähendab Jumala arm Kristuses meie suhtes. Seepärast kannavad kuulutajad, kes ei anna oma kuulajatele Jumala armu kohta selget õpetust, hirmsaid tagajärgi. Jumal ütleb prohvet Hesekieli sule kaudu: *Kui ma ütlen õelale: "Sa pead surema!", kuid sina ei manitse teda ega räägi, et manitseda õelat pöörduma oma õeluse teelt, et hoida teda elus, siis see õel küll sureb oma süü pärast, aga tema verd ma nõuan sinu käest.* Hs 3:18. On üks veel suurem põhjus, miks meil tuleb kuulutada Jumala puhast evangeeliumit pattude andekssaamisest: sest ainult see võib pidada meie hinge elus.

Kui Jumal annab meile kuulda evangeeliumit, siis saame kohe järgida tema üleskutset Jesaja raamatust: *Ärka, ärka, ehi ennast oma jõuga, Siion! Pane selga oma ilusad riided, Jeruusalemm, püha linn! Puhasta ennast tolmust, tõuse üles, istu, Jeruusalemm, su kaela köidikud on vallandunud, vang, Siioni tütar!* Js 52:1,2. Meie jõud on pattude andekssaamine. Meie ilusad riided on õigus, mille Kristus on meile võitnud. Sellega saame riietada oma südametunnistuse. Kristus on vabastanud meid pattude köidikutest. Oleme neist tõesti vabad ja Jumala soov on, et me seda ka julgelt tunnista- me. Me saame evangeeliumi tõttu olla täiesti veendunud meie päästes ja õndsuses, mille on meile hankinud Kristuse armastus. Amen.

Juhani Martikainen

Kes Kõigekõrgema kaitse all elab ja alati Kõigevälise varju all viibib, see ütleb Jehoovale: "Sina oled mu varjupaik ja mu kindel mäelinnus, mu Jumal, kelle peale ma loodan". Ps 91:1-2
Õnnis kaitse on Jeesuse risti all ja Tema lunastava südame juures. Ma põge-

nen Sinu juurde sellisena nagu ma olen, vilets ja vaene, kõigi oma pattude ja puudustega. Peida mind, armas Jeesus, ja las Sinu igavene arm varjab mind! Kui ma puhkan Sinu juures, olen ma õnnelik. Sinu tiibade varjus võin ma rõõmuga laulda, ka kesk kiusatuste ja murede

ööd ei ole ma maha jäetud, sest puhkan Kõigevälise varju all. Nii tahan ma puhata Sinu kaitse all, truud Jeesus. Tröösti ja kotsuta mind üksinduse pikadel tundidel ja lase mul varsti saada peidetud igavesti Sinu juurde.

Raamatust "Looda Jeesusele",
Vaasa 1991

Oleme Kristuses õnnistatud

”Kiidetud olgu Jumal ja meie Issanda Jeesuse Kristuse Isa, kes meid on taevast õnnistanud kõige vaimuliku õnnistusega Kristuses, nõnda nagu tema on meid Kristuses valinud enne maailma rajamist olema pühad ja laitmatud tema palge ees armastuses”. Ef.1:3-4.

Uues testamendis rõhutatakse eriti seda vaimulikku headust, mille õnnistus endaga kaasa toob. Seda seotakse ühte armastuse, armu ja päästmisega, mis tuleb Jeesuse Kristuse läbi. Selle õnnistuse, mille oleme Kristuses pärinud, on meile kinkinud Jumal oma suure armu ja halastuse kaudu.

Meis elava patu pärast ei ole meil kuidagi võimalik Jumala käske pidada, nii et selle läbi õnnistus pärida. Selle asemel tegutseme me pigem Jumala tahtmise vastu. Seda koges ka apostel Paulus, ta kirjutab: ”Ma tean ju, et mi-

Foto: Bengt Stenroos

Koguduseõhtu Kärus (arhiiv).

nus – see tähendab minu loomuses– ei ole head. Tahet mul on, aga head teha ma ei suuda. Sest head, mida ma tahan, ma ei tee, vaid paha, mida ma ei taha, ma teen.” Rm 7:18,19.

Vana Lepingu ajal (Vana testamendi ajal) elanud inimesed pidid oma pattu-

de lepituseks ohverdama Jumalale veatu looma. Meie elame Uue Lepingu ajal (Uue testamendi ajal) ja meie ei pea Jumalaga lepitust tegema looma ohverdades. Jeesus Kristus on kord ohverdanud end meie kõikide pattude lunastuseks. Tema oli see veatu tall, kes meie eest suri. Tema kannatas meie kõikide eest, et meid Jumala juurde viia. Kõik on tehtud, oleme Jumalaga lepitatud. Sina ja mina, terve maailm sai Jeesuse surmas ja ülestõusmises osa sellest täielikust õigusest.

Sellepärast võime me iga päev elada usus Jeesusesse Kristusesse, olla rõõmsad lootuses, kannatlikud kurvastuses, vastupidavad palves. Me võime aidata neid kes kannatavad. Me võime olla külalislahked, õnnistada neid, kes meid taga kiusavad, aga mitte needa. Me oleme õnnelikud koos õnnelikega ja nutame koos nutjatega. Kristuses oleme me valitud, me oleme Jumala lapsed, meile on armu antud, meid on lunastatud ja temas oleme saanud lubatud Püha Vaimu.

See kingitus on igal inimesel, kes on ristitud Isa, Poja ja Püha Vaimu nimesse. Seda ei saa keegi meilt ära võtta, sest Jumal ei kahetse oma ande. Kui me ka peame kannatama Jeesuse nimel, annab Jumal meile oma sõnaga jõudu, mida me vajame usu säilitamiseks. Aamen.

Hans Sandberg

Martin Luther:

Reisitoit

Ma pean kõike kahjuks Issanda Kristuse Jeesuse kõikületava tunnetuse kõrval. Tema pärast olen ma minetanud kõik selle ja pean seda pühkmeks, et saada kasuks Kristust ja et mind leitaks tema seest ega oleks mul oma õigust, mis tuleb Seadusest, vaid see õigus, mis tuleb Kristusesse uskumisest, see, mille Jumal annab usu peale. Fl 3:8-9

Et suuta tunnistada: "Mina usun Jeesusesse Kristusesse, kes on minu pärast surnud ja üles tõusnud", peab Püha Vaim seda meile õpetama. Sest uskumaks, et Jeesus on teinud kõik minu pärast, pean ma ühtlasi tunnistama, et olen omadega läbi.

See tõsiasi pahandab kogu maailma, sest me ei taha olla väärtusetud. Me ei taha anda kogu au Kristusele. Me tahame hoopis Kristusele päästetöös kasulikud olla ja teenida Jumalat nii hästi, et ta selle tõttu oleks meile armuline ja annaks meile andeks.

Aga just sellega ma hülgan Kristuse ja usu! Igaüks peab leidma, kui raske on sellisest kasimatusest vabaks pääseda. Mõned on evangeeliumi vastu vaenulikult meeletatud, aga mina, kes ma evangeeliumi mitte kinni ei kata, vaid seda kuulutan ja tunnistan, ei suuda samuti oma südant mu enda teenetele mõtlemisest tagasi hoida. Kuigi ma usun evangeeliumisse, kipub tulema ka kurje mõtteid: olen ju teinud nii palju head, olen palvetanud, kuulutanud, teeninud ja aidanud teisi... Oh, milline kasimatus tahab kippuda südamesse, kus tegelikult peab troonima Kristus!

*Raamatust Resekost (Reisitoit),
betraktelser för hwar dag i året samlade ur d:r Martin Luthers skrifter.
Helsingfors 1917. Lutherska Evangeliföreningen i Finland. Lk 221, 21. august.
Tõlge JM*

Vastastikused sõpruskülastused Eestis ja Soomes

Meie ühendus SLEF, Svenska Lutherska Evangeliföreningen i Finland rf (MTÜ Rootsi Luterlik Evangeeliumiühendus Soomes) tegutseb ka Eestis. Meil on kokkuleppekohane koostöö EELK Lääne praostkonna ja EELK Misjonikeskusega ning me külastame regulaarselt paar korda aastas mõnda kogudust peamiselt Tallina ümbruses.

Viimastel aastatel on meil olnud kontakte ka vennastekoguduse palvemajadega. Me tahame aidata kaasa evangeeliumi kuulutamisele, kuna evangeelium on vajalik igapäevaste ja õndsuse pärast ning seda ei saa kunagi kuulda liiga palju. Sest – nagu apostel Paulus kirjutab – *usk tuleb kuulutusest, kuulutus aga Kristuse sõna kaudu.* Rm 10:17.

Koostöö Eestiga toimub mitmel viisil. Oleme toimetanud raamatuid ja helisalvestisi ja toetanud koguduste ning skautluse noorsootööd. Mitu aastat on tehtud misjonireise Eestisse. Tegelikult paluti Eesti luterliku kiriku poolt misjonäre, aga SLEFi vähesed majanduslikud ressursid seda ei võimalda. Selle asemel korraldame vähemalt kaks korda aastas umbes nädalapikkuseid kuulutusreise.

Selle aasta kevadine reisikava (22.-26.4.2009) algas koosolekutega Nõmme Harku ja Nissi vennastekoguduse palvelates, kus kõnelesid ja laulsid Ju-

hani Martikainen ja Bengt Strengell. Samuti osalesid nad piiblitunnis Lääne-Nigula kogudusemajas.

Laupäeval külastati Rapla vennastekogudust, kus osales ka Hans Sandberg. Laupäeva kavasse kuulus ka Järvakandi hooldekodu külastamine. Seal

ga sõlmiti seoses SLEFi noortekoori reisiga, tähistati juubelit mh selle koori külaskäiguga aprillikuus Lääne-Nigula kogudusse, kuhu õpetaja Leevi Reinaru oli koori 20 aastat tagasi kutsunud. Peeti pidulik jumalateenistus kirikus ja jätkati juubelipeoga kogudusemajas.

Noortekoor Evangelicum Lääne-Nigula kirikus 22.5.2009.

Foto: Bengt Strengell

peeti esiteks lühike palvus koosolekuruumis ja siis mindi tervitama voodis lamajaid. Me kogesime hooldekodu külastamist selle reisi kõige tähendusrikkama ülesandena, kuna olime selle elanike poolt väga oodatud. Samal õhtul peeti koguduseõhtut Kärü kogudusemajas.

Pühapäeval osalesid jutlustajad peamiselt eri kirikutes jumalateenistustel: Hans Sandberg Paides ja Kärus, Bengt Strengell Harju-Jaani kirikus ja Kehra kultuurimajas. Bengt kõneles ka Harju-Jaani leerilastele misjonist. Juhani Martikainen jutlustas jumalateenistustel, mida juhtis Jaanus Jalakas Kuusalu, Leesil ja Loksa kirikutes.

Sel aastal on SLEFi töö Eestis 20. juubel. Kuna esimesed kontaktid Eesti-

Koor külastas ka Viimsi kirikut, kus peeti laulujumalateenistus. Sealne õpetaja Mikk Leedjärv oli koorile teada tema õe Rael Leedjärve kaudu, kes on olnud SLEFi ja EELK ühine misjonär Keenias.

SLEFi aastapäev ja misjonipäevad Soomes

Sõpruskülastusi on tehtud ka Eesti poolt Soome. SLEFi aastapäeva raames Kronobys tähistati samuti ühenduse Eestis töötamise juubelit. Lääne praost Tiit Salumäe ütles seal edasi tänuliku tervituse Eestist. Temaga koos olid reisil ka Tiit juunior ja Lea, kes tõlkis oma isa kõnet rootsi keelde ja esitas laulu.

Foto: Bengt Strengell

SLEFi tegevusjuhataja Göran Stenlund ütleb edasi tervituse Soomest Viimsi kirikus Mikk Leedjärve tõlkimisel.

SLEFis peetakse igal aastal ka misjonipäevi. Mitmel aastal on neis osalenud ka külaliskõneleja. Seekord külastas meid Ida-Harju praost Tanel Ots koos oma kolme lapsega. Tanel Ots kõneles nii soome- kui rootsikeelsel koosolekul.

Meie kodusid on külastanud veelgi rohkem inimesi. Näiteks EELK Lääne-Nigula koguduse rühm astus koduteel oma sõbruskogudusest Raahes läbi ka meie pere juurest Terjärvel.

Usuvendi ja -õdesid kohates kogeme me alati õnnistust. Usk Jeesusesse Kristusesse ja ühised kogemused ühendavad meid. Kristlaskonna tänapäevane olukord maailmas kutsub meid jätkama evangeeliumi kuulutamist, kuna vaid evangeeliumis leidub lootus ja abi.

Bengt Strengell

SLEFI jutlustajate järgmine külaskäik Eestisse toimub eeldatavalt 21.-25.4.2010.

← Piiblitund Lääne-Nigula kogudusemajas. Õpetaja Leevi Reinaru ütleb tere-tulemast.

↓ Rael Leedjärv, Tanel Ots, Juhani Martikainen, Johannes, Lisanna ja Hannamari Ots, sööklatelgis, misjonipäevadel.

Fotod: Bengt Strengell

← Tiit Salumäe SLEFI aastakoosolekul.

Foto: Göran Stenlund

Aga nõnda ütleb nüüd Issand, kes sind, Jaakob, on loonud, ja kes sind, Iisrael, on kujundanud: Ära karda, sest ma olen sind lunastanud, ma olen sind nimepidi kutsunud, sa oled minu päralt! Js 43:1

Ma ei häbene evangeeliumi

Apostel Paulus oli Korintoses ja kavatses minna Hispaaniasse. Reisi eesmärk oli misjonitöö nagu kõigil ta reisidel. Ta kavatses minna Rooma kaudu, ilmselt ka mõttega ennast seal retkeks varustada. Nii kirjutab ta kirja roomlastele, kirja, mis annab võib-olla kõige selgemini edasi sõnumi, mida ta tahtis edastada pärast kohtumist Jeesusega Damaskuse teel. Minagi soovin teid, armsad lugejad, tervitada sõnaga Pauluse kirjast roomlastele esimesest peatükist, sõnaga, mis võtab kokku kogu selle kirja teema:

¹⁶Sest ma ei häbene evangeeliumi, see on ju Jumala vägi pääs-

teks igapähele kes usub, juudile esmalt ja siis kreeklasele. ¹⁷Sest Jumala õigus on ilmunud evangeeliumis usust usku, nii nagu on kirjutatud: "Aga õige jääb usust elama." Rm 1:12-13

Mida Paulus siin ütleb? Kas ta mõte on vaid see, et ta tahab jätkuvalt ilma hirmu ja häbita evangeeliumit kuulutada? Meie, inimesed, tõepoolest tihti kardame tunnustada Jeesust meie kaaslaste ees.

Paulus aga ei näi olevat sellise nõrkusega koormatud. Ta hakkas kuulutama uut õpetust Jeesusest Kristusest kohe pärast pöördumist. Ta oli selles nii

innukas, et inimesed hakkasid teda taga kiusama samal viisil nagu tema oli enne teinud kristlastega. Olukord läks niikaugele, et ta pidi Damaskusest põgenema. Ta lasti korvi sees müüriava kaudu alla. ^{2Kr} 11:33 Ta ei häbenenud kuulutada ja tunnustada Jeesusest ja tema päästest.

Ma arvan, et Paulus mõtleb siin mitte ainult inimeste ees tunnustamist, vaid midagi veel isiklikumat ja lähedemat. Ta peab silmas omaenda usku ja pääsemist. See tähendab, et ta ei häbenenud panna oma õndsuse lootust ainuüksi Jeesusele ja tema tööle. Kohtumine Jeesusega oli teda õpetanud loobuma kogu omapoolsest panusest ning usaldama ainult evangeeliumit Jeesusest Kristusest.

Ma pean kõike kahjuks Issanda Kristuse Jeesuse kõikeületava tunnetuse kõrval. Tema pärast olen ma mineetanud kõik selle ja pean seda pühk-meiks, et saada kasuks Kristust ja et mind leitaks tema seest ega oleks mul oma õigust, mis tuleb Seadusest, vaid see õigus, mis tuleb Kristusesse uskumisest, see, mille Jumal annab usu peale. Fl 3:8-9

Evangeelium on Jumala vägi pääs- teks igaihele kes usub, ütleb Paulus. Sellega ta tahab tunnistada ka Jumala ees, et talle on ainsaks pääseteeks teenimatu arm Jeesuses Kristuses. Ta teadis, et suurim takistus evangeeliumisse uskumises peitub ta enda sisemuses. Pöördumatu inimene ei taha uskuda! Ma arvan, et selline seisund on omane paljudele praegustele inimestele meiegi hulgas, kes tahame end kristlasteks nimetada. Me ei taha ega suuda uskuda, et ainult see, mida on teinud Jeesus oma surma ja ülestõusmise läbi, annab meile elu ja õndsuse. Me küsime ju nii meelsasti: Kas ma ei pea pöörduma, tegema heategusid, armastama ligimest nagu iseennast? ja nii edasi.

Muidugi peame me nii tegema. Kõik see kuulub kristliku elu juurde. Aga Jeesus ütleb: *Tõesti, ma ütlen teile, kui te ei pöördu ega saa kui lapsed, ei pääse te taevariiki!* Matt 18:3

Pane tähele, et Jeesus ütleb seda oma jüngeritele! Nemadki peavad pöörduma, peavad saama kui lapsed. Laps usub oma isa sõnasse ja usaldab teda.

Paulus oli jõudnud veendumusele, millele peavad jõudma kõik inimesed: et meid võib teha õndsaks ainult Jeesuse poolt meile kingiks hangitud pääste. See kingitus on meil evangeeliumi

Usk tuleb kuulutusest, kuulutus aga Kristuse sõna kaudu. Koguduseõhtu Kärus.

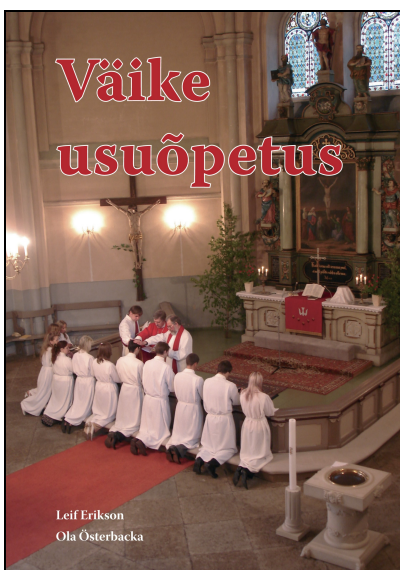
näol, sest Jumala õigus on ilmunud evangeeliumis usust usku, nii nagu on kirjutatud: *Aga õige jääb usust elama.*

Meie pääsemine on kätketud Sõnas ning sakramentides. Tohime uskuda, et see, mille me oleme ristimises enda omaks saanud: elu, õndsus ja Püha Vaimu kink, on Jumala ees piisav ilma meie tegudeta. Uskuda – see tähendab mitte häbeneneda evangeeliumi. Ja Piibel teab, kuidas usku saada: *Usk tuleb kuulutusest, kuulutus aga Kristuse sõna*

kaudu, nagu kirjutab Paulus roomlastele. *Ustav on see sõna ja väärib igati vastuvõtmist, et Kristus Jeesus on tulnud maailma päästma patuseid. Jääb veel tsiteerida järgmised Pauluse sõnad Timoteusele:*

Aga ajastute Kuningale, surematule, nähtamatule, ainsale Jumalale olgu au ja kirkus igavesest ajast igavesti! Aamen. ^{1 Tim 1:15, 17}

Bengt Strengell

Leif Erikson
Ola Österbacka

4. Meie Isa palve

Kolmas palve

Sinu tahtmine sündigu nagu taevas, nii ka maa peal.

Mis see tähendab?

Jumala hea ja armuline tahtmine sünnib küll ilma meie palveta, aga me palume selles palves, et see sünniks ka meie juures.

Kuidas see sünnib?

Kui Jumal rikub ja takistab kõike kurja nõu ja tahtmist, mis ei taha lasta meid Tema nime pühitseda ja Tema

riiki tulla, nii nagu on kuradi, maailma ja meie liha tahtmine, vaid kui Ta meid kinnitab ja hoiab meid kindlalt oma sõnas ja usus elu lõpuni; see on Tema armuline ja hea tahtmine.

Miks vajame seda palvet?

Me palume tihti midagi sellist, mis ei austa Jumala riiki ega ole kasulik ka meile endile. Me tahame meeleldi, et meil oleks hea materiaalselt, kuid võib juhtuda, et Jumal peab juhtima meid läbi materiaalsete raskuste, kannatuste ja tagakiusamiste, et me võiksime olla Tema teenijad. Seda kõike näeb ainult Jumal.

Mt. 26:39; 1 Mo. 50:20; Ro. 8:26.

Raamatust Väike usuõpetus, Vaasa 1992

Taevane peigmees on pruudile lähedal

Ülemlaul on Kristuse ja ta koguduse kooselu allegooriline kujutis. Peigmees on Kristus ja pruut on ta kogudus. Selles lõigus annab pruut edasi peigmehe kõnet. Peigmees toob pruudile häid teateid, et talv on möödunud ja suvi on lähedal. Vaimuelus valitseb talv siis, kui evangeeliumi päike on nii peidetud, et inimene ei saa tunda selle soojust. Kui Jeesus rändas evangeeliumi kuulutades inimeste hulgas ringi, siis oli ta ise kohal maailma päikese ja valgusena. ^{Jh 9:5}. Nüüd, meie ajal paisab ta läbi Piibli sõna siis, kui seda võltsimatult kuulutatakse.

Jeesus rääkis mitmel korral prohvetlikult ajast pärast tema taevasseimneku, mil kogu maailmale tuleb evangeeliumi kuulutada. Kahjuks ei pääse evangeelium siis alati selgelt esile, kuna

kuulutajad peidavad seda oma uskmatuse tõttu kõiksuguste väärdetuste alla. Jeesus kirjeldas seda aega mh järgmiselt: *Ent viigipuust õppige võrdumit: kui selle okstele tärkavad noored võrsed ja ajavad lehti, siis te tunnete ära, et suvi on lähedal.* ^{Mt 24:32}. Eks sarnase sõnumiga on ka tekst: *Viigipuu küpsetab oma marju, viinapuud õitsevad ja lõhnavad.* Selle pildi taustaks on vaimulik talv, näiteks roomakatoliku kiriku pikk valitsusaeg, enne kui evangeelium sai esile toodud Martin Lutheri jt kaudu. Siinsel viigipuul ehk Kirikul on ka vaimulikul talveajal olemas siseimine jõud kirjaliku Jumala sõna vor-

Mu kallim räägib ja ütleb mulle: "Tõuse, mu kullake, mu iludus, ja tule!" Sest vaata, talv on möödunud, vihm on läinud oma teed, maa peal on näha õiekesi, lauluag on tulnud ja meie maal on kuulda turteltuvi häält. Viigipuu küpsetab oma marju, viinapuud õitsevad ja lõhnavad. Tõuse, mu kullake, mu iludus, ja tule! Mu tuvike kaljulõhedes, kuristiku peidupaigas! Näita mulle oma nägu, luba ma kuulen su häält, sest su häält on meeldiv ja su nägu on ilus!"

Ül 2:10-15

mis, aga kui tõelised evangeeliumikuulutajaid puuduvad, siis on kirik nagu raagus puu. Kui aga Jumal taas äratab inimesi selget evangeeliumi kuulutama, siis on lähedal vaimulik suvi. Selle suve tulemist on meil oluline märgata, et oskaksime õigel ajal meie ajastule mõeldud evangeeliumist kinni haarata, sest nagu maises elus, on ka vaimuelus oodata pärast suve jälle talve.

Peigmees Kristus kuulutab oma lunastatud pruudile, kogudusele, et taevariik on lähedal. See on rõõmusõnum pattude andeksandmisest. Ta kutsub pruuti tõusma ebausust keskelt ning tu-

lema tema juurde: *"Tõuse, mu kullake, mu iludus, ja tule!"* Ka tahab Kristus näha oma pruudi nägu, nimelt seda puhast nägu, mille kogudus sai, kui Kristus ta oma verega puhtaks pesi. Kuni Kristuse antud õigusesse ei usuta, on koguduse nägu peidetud ebausust alla. Lisaks tahab peigmees Kristus kuulda oma armsama häält, nimelt tema tunnistust oma õigusest Kristuses: *"Näita mulle oma nägu, luba ma kuulen su häält, sest su häält on meeldiv ja su nägu on ilus!"*

Jeesusel on tõesti meeldiv kuulda meie kõlavat häält, kui me rõõmuga kiidame ja ülistame teda tema kannatuse ja surma kaudu meile võidetud eest. Jeesus armastas meid juba patustena. Olime talle juba siis nii kallid, et ta andis vabatahtlikult ja heameelega oma elu meie eest. Nüüd, kui

ta on meid pattude koorma alt lunastanud ja meid õigeiks teinud, pole ta armastus meie vastu sugugi väiksemaks jäänud. Ta on ju maksnud nii palju, et lunastada oma armastatu tolle lootusetust olukorrast pattude, kuradi ja surmaohtu alt, ning kord selles õnnestunud, ei taha ta kaotada oma lunastatud pruuti tolle ebausust tõttu, vaid ootab kogu südamest, et pruut kuuleks evangeeliumi ning tuleks ta juurde.

Jeesus ei tahtnud tavaliselt rääkida iseenesest "mina"-vormis, vaid kasutas selle asemel väljendit "Inimese Poeg". Samuti rääkis ta väga harva oma tunnetest. Tähenamissõnades kadunud lam-

bast ja kadunud rahast ta siiski kirjeldab oma rõõmu lunastatud ja jälle leitud pruudi, koguduse üle. Vahel avaldas ta oma rõõmu ka otseselt, näiteks samaaria naisele evangeeliumi kuulutades. Jh 4:34. Ülemlaul täiendab omalt poolt pilti Kristuse armastusest oma pruudi, koguduse vastu ja tema rõõmu tolle üle.

Kuigi Ülemlaul kirjeldab Kristuse ja tema koguduse vastastikust armastust, mainitakse kirja alguses esimesena Kristuse armastust kui selle armastuse algatajat. Ü1 1:2. See on kooskõlas apostel Johannese sõnadega '*Selles on armastus – ei, mitte selles, et meie oleme armastanud Jumalat, vaid et tema on armastanud meid ja on läkitanud oma Poja lepitushõvriks meie eest*'. 1 Jh 4:10. Koguduse armastus Kristuse vastu on lihtsalt vastus Kristuse armastusele.

Teksti kaudu meie ette maalitavate kaunide piltide taga peitub päästesõnum. *Tuvike kaljulõheded, kuristiku peidupaigas* on pilt Jeesuse päästetöö kaitsvast iseloomust Jumala seaduse süüdistuste ja patu karistuse vastu. Jeesus on oma pruudi pattude karistuse juba ära kandnud. Jeesus on kalju, mis lõhenes, kui ta ristil maailma eest suri. Inimkonda võrreldakse tuviga, mis on

rahu sümbol, sest maailmale on rahu juba antud Jeesuse päästetöö läbi. Seda rahu peaks maailm nüüd nägema ja tunnustama, näidates nii oma uut ja puhast nägu Kristuses.

Kuigi Ülemlaul on armastusluule, pole selles öeldud midagi üleliigset või sobimatut. Pigem on Kristuse ja ta koguduse omavaheline armastus veelgi sügavam ja südamlikum, kui ühegi lauluga kirjeldada saab. Kristuse ja tema kaudu ka Jumala armastus on jumalik ja täiuslik selles, et ta armastab meid oma armastuse tõttu. Tema armastuse

objekt – meie, inimesed – on purustatud patu läbi, et siin ei ole mingit armastamise põhjust. Kui aga Püha Vaim kirkastab meile Jumala armastust, sünnitab see meis vastukaja. Evangeelium on allikas, mille kaudu me saame tema armastusest teadlikuks ja osa sellest. Pangem siis evangeeliumi tähele! Avagu Püha Vaim meile selle sisu nii, et saame koos kogudusega nautida õndsust, mille annab Kristuse armastus! Aamen.

Juhani Martikainen

Loe ja mõtiskle!

Kaks inimest läksid üles pühakotta palvetama, üks oli variser ja teine tõlner. Seisma jäädes palvetas variser endamisi: "Oh Jumal, ma tänan sind, et mina ei ole niisugune nagu muud inimesed: röövijad, ülekohtused, abielurikkujad, ega ka niisugune nagu see tõlner. Mina paastun kaks korda nädalas, annan kümnist kõigest, mis ma saan." Aga tõlner seisis eemal ega tahtnud silmigi tõsta taeva poole, vaid lõi endale vastu rindu ja ütles: "Oh Jumal, ole mulle patusele armuline!" Ma ütlen teile, tema läks alla oma kotta õigeks mõistetult, mitte too teine. Sest igäüht, kes ennast ise ülendab, alandatakse, kes aga ennast ise alandab, seda ülendatakse.

Lk 18:10-14

Me saame hästi aru, et variser pole Jumala silmis õige. Ta on ennast täis, täielik egoist! Jumal ei või sellist heaks kiita! Aga kuidas võib Jumal õigeks mõista tõlneri? Too on ju ka patune inimene. Kas Jumal mõistab ta õigeks vaid seepärast, et tema tunnustab end süüdi? Ei, tõesti mitte. Mooses kirjutab: *Jumalas pole väärust. Ta on õige ja õiglane.* 5Ms 32:4. Lisaks on Jumal väga range. Kirjas heebrealastele seisab: *Ilma vere valamiseta ei ole andeksandmist.* Hb 9:22.

Niisiis peab Jumalal olema patuse tõlneri õigeks mõistmiseks mingi hoopis eriline põhjus.

Mõistagi on selleks põhjuseks Jumala Poeg, kes on maksnud oma verega inimeste patuvõla. Siis aga tekib küsimus variseri kohta. Kas Jeesus ei ole siis kandnud ka tema karistust? Tõepoolest, on küll. Jeesus suri ju kogu maailma eest. Miks aga siiski kõlavad neile kahele mehele nii erisugused kohtuotsused?

Eks peitu selgitus nende suhtumises Jumala armusse. Tõlneril pole armu vastu midagi, ta lausa palub seda ise. Variser aga arvab, et ta ei vaja armu ning loodab enda laitmatusele.

Jeesus ütleb tähendamissõna lõpus: *"Igäüht, kes ennast ise ülendab, alandatakse, kes aga ennast ise alandab, seda ülendatakse."* Kuid ka enda alandamine pole mingi nii hea tegu, mille pärast Jumal peaks patud andeks andma. Ainus andeksandmise põhjus on Jeesuse voolanud veri. Kes alandub end patuseks tunnustama, sel pole ju midagi armu vastu, ja see võtab selle omaks. Kes aga loodab oma tegudele ja õigusele, see püstitab sellega endale armu vastuvõtmiseks takistuse. Jumal ei kata kellegi suhtes oma armu kinni, vaid variser on oma uhkuse läbi ise süüdi armust ilmajäämises.

JM

Kristuse Arm

SLEFi¹⁾ eestimisjoni töövahend.
Toimetajad: Juhani Martikainen ja Bengt Strengell
Abiks: Piret Riim

Kodulehekülj: gratiachristi.net

Kontakt: est@slef.fi või SLEFi töötaja
Eestis: Heikki Mutso, tel. 5100487
e-post: heikki.mutso@slef.fi

SLEF Eesti-töö komitee
Esimees Bengt Strengell
Grannabbavägen 70
FIN-68700 TERJÄRV Soome.
Tel: +358 6 867 5194
Mobiil: +358 500 166 099
Skype: b8675194

Pangakonto SLEFile Eestis:
SEB, "Bengt Strengell" 10602005858001;
Soomes: SLEF: Aktia Bank,
IBAN: FI45 40551120002096
BIC: HELSFIHH

*) Svenska Lutherska Evangeliföreningen
i Finland r.f. (MTÜ Rootsi Luterlik
Evangeeliumiühendus Soomes)

ISSN 1798-2049 3